

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเป็ด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเปิด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลบ้านเปิด โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านเปิดและผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเปิด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านเปิด ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านเปิดแล้วเจ็ดวัน เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เทศบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี และการเลี้ยงสัตว์ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านเปิด เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเปิด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมสัตว์ของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจดทะเบียนสัตว์” หมายความว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนสัตว์บันทึกลงในเอกสาร หรือวิธีการอื่นใด ตามที่เทศบาลตำบลบ้านเปิดกำหนดไว้ บันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานเพื่อทำบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์

“หน่วยรับจดทะเบียน” หมายความว่า กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลบ้านเปิด หรือบุคคลใด หรือสถานที่ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเปิด เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านเปิด ห้ามมิให้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะหรือเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในที่เอกชนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเปิดเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) ม้า
- (๕) โค
- (๖) กระบือ
- (๗) สุกร
- (๘) แพะ
- (๙) แกะ
- (๑๐) ห่าน
- (๑๑) เป็ด
- (๑๒) ไก่
- (๑๓) นก
- (๑๔) ปลา
- (๑๕) จระเข้
- (๑๖) งู
- (๑๗) กระจง
- (๑๘) หมี
- (๑๙) กระรอก

(๒๐) สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรืออธิบดีกรมประมง เฉพาะที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านเปิด

ข้อ ๘ ให้เขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านเป็ด เป็นเขตควบคุม ห้ามมิให้เลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ เกินจำนวน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔๐ ตารางเมตร

ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๒ การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนด วัน เวลา สถานที่ในการรับจดทะเบียนสัตว์ตามข้อ ๗ ได้ตามที่เห็นสมควร

คำขอจดทะเบียน บัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเจ้าของสัตว์ตามข้อ ๗ (๑) (๒) ต้องนำสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ไปยื่นคำขอจดทะเบียนสัตว์เพื่อจัดทำบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ ณ หน่วยรับจดทะเบียน

หากมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งเกิดใหม่เจ้าของสัตว์ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนสัตว์ภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอแล้วพบว่าถูกต้อง ให้ออกบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับเจ้าของสัตว์

กรณีบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ชำรุดหรือสูญหาย ให้เจ้าของสัตว์ขอรับบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ ณ หน่วยรับจดทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบเหตุ

ข้อ ๑๑ หากสัตว์ที่ได้ขอจดทะเบียนไว้แล้วนั้น ตาย หรือสูญหาย เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งการตายหรือสูญหายต่อหน่วยรับจดทะเบียนภายในสามสิบวัน

ข้อ ๑๒ กรณีเจ้าของสัตว์ไม่ประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ อีกต่อไป ต้องมอบสัตว์ดังกล่าวพร้อมด้วย บัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ ให้กับบุคคลอื่นผู้มีประสงค์ที่จะรับเลี้ยงสัตว์ และผู้รับเลี้ยงสัตว์ ต้องแจ้งต่อหน่วยรับจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบสัตว์

หมวด ๓ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่อาจเกิดจากสัตว์ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน หากประสงค์จะนำสัตว์ออกไปนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ก็จะต้องให้อยู่ภายใต้การควบคุม

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดของสัตว์ มีขนาดเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ มีการระบายอากาศที่ดี มีแสงสว่างเพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและมีการเก็บกักสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ เก็บ กักสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆที่เกี่ยวข้องถ้าเจ้าของสัตว์ไม่สามารถดูแลสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติวิสัยของการดูแลสัตว์ ตามชนิดและประเภทของสัตว์นั้น

(๕) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) กรณีเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือตามชนิดและประเภทของสัตว์สามารถทำอันตรายต่อคนได้ ต้องเลี้ยงในสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง สามารถป้องกันมิให้สัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ได้ และต้องมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์และอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๘) กรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์เป็นโรคอันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้เจ้าของสัตว์แยกกักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้หน่วยรับจดทะเบียนสัตว์ทราบทันที เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๙) เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ที่ตายแล้วให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำหรือเป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

หากสัตว์ตายเนื่องจากเป็นโรคระบาดสัตว์ หรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคระบาดสัตว์ เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อหน่วยรับจดทะเบียนสัตว์ทราบทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๔ การนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) พกบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ และต้องแสดงบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(๒) หากตามชนิดและประเภทของสัตว์ต้องควบคุมโดยสายลากจูง ต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรง และมีความยาวที่เหมาะสม จับสายลากจูงตลอดเวลา ป้องกันมิให้สัตว์ทำอันตรายต่อบุคคลหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น

กรณีเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือตามชนิด และประเภทของสัตว์ อาจทำอันตรายต่อคนได้ ต้องควบคุมโดยผู้ควบคุมหนึ่งคนต่อสัตว์หนึ่งตัว ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก ผูกสายลากจูงที่แข็งแรง และควบคุมให้อยู่ภายในระยะห่างไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๓) มีอุปกรณ์หรือภาชนะสำหรับเก็บ กำจัด สิ่งปฏิกูลและต้องเก็บ กำจัด สิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่อื่นใด ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านเบ็ดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

ข้อ ๑๕ ความในข้อ ๑๔ (๒) มิให้ใช้ข้อบังคับในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ขณะที่สัตว์อยู่ในระหว่างการประกวด การแสดง หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใด ในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานและเจ้าของสัตว์ต้องมีมาตรการในการป้องกันมิให้สัตว์สามารถทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

(๒) ขณะที่สัตว์อยู่ในการฝึกหัด โดยผู้ฝึกจะต้องมีมาตรการในการป้องกันมิให้สัตว์สามารถทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

(๓) ขณะที่สัตว์อยู่ในกรงขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรง เพียงพอแก่การป้องกันมิให้สัตว์ทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

หมวด ๔ การรักษาความเป็นระเบียบ

ข้อ ๑๖ กรณีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองดูแลสถานที่เลี้ยงสัตว์ดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญภายในระยะเวลาอันควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน หากเห็นสมควรจะกำหนดวิธีการระงับหรือป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญมิให้เกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ถ้าหากการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ก่อให้เกิดเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ดำเนินการระงับหรือป้องกันแก้ไขเหตุอันตรายนั้นโดยทันที หากเจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการระงับหรือป้องกันอันตรายนั้นได้ โดยให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำหรับกรนั้น

ข้อ ๑๗ ในระยะเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกดิน เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถเข้าไปในอาคารหรือเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ อันเป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปในอาคารหรือเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ใน
บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายชัชวาล อีรภานุ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด

บันทึก

(นายศุภชัย ลิเชาสูง)
นายอำเภอเมืองขอนแก่น